

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 30.3.1904
Číslo výtisku: 90
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1]

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerus@nkp.cz

1904.

V Praze, ve středu dne 30. března.

K číslu 90.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvoji zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY

Odpolední vydání.

Předplaceni
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.

Tam je též redakce
a expedice.

Wálka.

Srážka u Čenčů.

Z Petrohradu, 30. března. (C.B.)
Úřední zpráva. (Pokračování Kuropatkinova telegramu.) V městě nalezaly se v záloze setnina pěchoty a škadrona jízdy. Naše setniny, sesíleny tiemi dalšími setninami, zahájily na Japonce útok křížovou palbou. Ale navzdor této palbě a navzdor našemu dobrému postavení držel se Japonci statečně a přestali střilet teprve po půlhodinovém krutém boji, uschovali se pak v domech a vztýčili na dvou místech vlajku červeného kříže.

Záhy na to přikvapily od Kazanu tři nepřátelské škadrony. Dvěma z nich podařilo se vniknouti do města, kdežto třetí za palby našich setnin do nepořádku se dostala a ustoupila. Bylo vidět, jak jezdcí a koně padali.

Celou hodinu střelily naše setniny bez ustání na Japonce v městě a učinily jim nemožným, aby se srazili aneb z domů vyšli a pak společně na nás palbu zahájili. Když boj už půldruhé hodiny trval, objevili se na silnici ke Kazanu vedoucí čtyři trysem ubíhající japonské škadrony. Dal jsem rozkaz aby mužstvo na koně vsedlo a všechny naše setniny, jednou setninou kryty, prošly zvolna v nejlepším pořádku průsmykem a rozestavily se za horou v polní kolonny. Raněné měly v předním voji u sebe. Do nepořádku uvedené ja-

ponské škadrony nebyly patrně s to obsadit rychle návrší, jež jsme byli právě opustili a pěchota byla ještě daleko pozadu. Zadní voj chránící, oddíl náš, klidně dorazil do Kuksanu a dopřál si tam dvouhodinného odpočinku.

O 9. hodině večer dorazili jsme do Nosanu. Soudím, že doznali Japonci velkých ztrát vojska i koní. Také nám byli bohužel tři důstojníci těžce a dva méně těžce poraněni. Tři kozáci byli zabiti a 12 jich poraněno, pět těžce. Generál Miščenko chválí vynikající udatnost velicích důstojníků i kozáků, zejména kozáků 3. sotné pluku argunského.

Další ruské armádní sbory na bojiště.

Z Londýna, 30. března. (Zvl. telegr. »N. L.«) Z Oděsy telegrafují »Standard«: Po žádosti generála Kuropatkina budou ještě poslány na bojiště asi čtyři armádní sbory z Vilna, Varšavy a Kijeva.

Co vykonalo prý vladivostocké loďstvo.

Z Londýna, 30. března. (Zvl. telegr. »N. L.«) Je rozšířena zpráva, že mužstvo loďstva vladivostockého po dlouhé plavbě vrátilo se do přístavu, zjavši několik lodí obchodních a potopivši několik japonských lodí válečných.

Rusové a Japonci v Koreji.

Z Londýna, 30. března. (Zvl. telegr. »N. L.«) »Morning Post« telegrafují z Nučtanu: Před 20. dubnem nelze Japoncům do údolí řeky Liao dopravit žádného vojska, poněvadž jejich lodí zaměstnány jsou dopravou vojska z Japonska do Koreje. Postavení Rusů lepší se každým dnem, zvláště na pravém břídle, které je nezanatelné. Port Artur je nyní silnější, než byl v den zahájení války.

Bezvůli a bída v Koreji.

Z Londýna, 30. března. (Zvl. telegr. »N. L.«) O situaci v Koreji uveřejňuje »Daily

ztratil rodiče. A od té doby chodí světem. Vzal něco, když měl hlad. Seděl pro krádež. Jak říkám, nešťastný člověk. A takové krásné, dobrácké oči má."

Starému dozorce skanuly slzy do piva.

V celé společnosti rozhostila se sentimentální nálada.

"Žejtra ho můžete vidět," pokračoval dozorce, "udělám ho konšakem, bude mně nosit vodu do kuchyně, štípat dříví a pak povede mou Lysku na pastvu. Tak se přijďte na něho podívat. Jeho šaty jsem mu ponechal. Takové krásné oči má."

Společnost zdržela se pozdě do noci a následkem toho bylo, že musili dva páni odvésti starého dozorce vedlejšími, tmavými uličkami k soudní budově, aby pozdní chodci neviděli, jak usedavě pláče.

"Na mou duši," řekl druhého dne pan berní v hostinci, "nikdy jsem neviděl tak krásné, modré oči. Přijdu k Mrázkovi. Pastrňák šťípal právě v kuchyni dříví. Dal jsem mu doutník. Upřel na mne své smutné oči a děkoval. Jak ten člověk zná se divat!"

"Trestanci nesmí kouřit," promluvil smutně Mrázek, "ale oko zamhouřím. Víte, pánové, že ty oči mně nedají spát? Přišel jsem práce večera pozdě v noci, dost jsem vypil, ale usnout ne a ne. Celý den mne ty jeho oči pronásledovaly. K tomu člověku chovám důvěru. Odešel mně s Lyskou a přišel přesně o půl dvanácté s ní z pastvy a řekl: „Bože, kde jsou ty časy, kdy jsem chodil s naší Bělkou na pastvu! A teď

Mail« tuto pozoruhodnou zprávu: Co je mimo dosah japonských bodáků, jest všechno anarchie. Na hlavní silnici, vedoucí ze Seulu do Peňňanu, jest pro cestující velmi nebezpečno. V nepřístupném pohorí severní Koreje je ohromná bída. Tonghakové (kmen obyvatel v Koreji) jdou s Rusy a donucují Korejce, aby jim dodávali peníze a zboží. Vyzvali soukmenovce své, aby si tetovali vnitřní plochu ruky, jako společné znamení. Kdo ho nemá, propadá smrti jako cizinec. Dokud provázení jsou Japonci na svém postupu úspěšchem, Tonghakové jsou odsouzeni k nečinnosti. Budou-li však Japonci nuceni dáti se na ústup, bude to mlti za následek všeobecné povstání proti cizincům (Japoncům). Japonští markytáni vykořisťují domorodce a město Seul zaplavují falešnými penězi. Domorodí bankéři nemohou si pomoci a následkem toho dostávají se četné bankroty jejich. Vnitřní trh je úplně ochromen. Důkazem toho je okolnost, že v r á n y, které jinak budi v Koreji osklivost, prodávají se jako potraviny a také jedí. Censura stává se pořád horší. Vztahuje se nyní nejen na zprávy vojenské, nýbrž na každé vyličování neutěšených poměrů v zemi.

(Ostatní zprávy viz na str. 3.)

Telefonické zprávy „Nár. Listů.“

Neslušnost.

Z Vídně, 30. března. »Neue Fr. Presse« vrhá celé spousty jedu na mrtvolu knížete Karla Schwarzenberga. To jest jejím zvykem. U tohoto listu je kavalír, který v některých věcech šel s Čechy, soubrem všech nečestností. Knížete Karla Schwarzenberga vylicuje jako zvrhlého renegáta. Ovšem velkostatkáři, kteří ve svém mládí smýšleli český a kteří mají jméno české, jsou ideální výtečníci — proto že jdou s Němci. Stačí připomenouti jen jednoho: Bar. Chlumeckého. Stejně nakládá se v německém táboře s čelnými hodnosty církevními. Ti, kteří jdou s Němci, jsou liberálové, etui charakterové. Na př. opat Helmer v Teplé. Kdo však někdy hlasuje pro spravedlivou věc českou, jsou zvrhlí odpadlíci. Na př. opat Treuinfels.

Otázka italské university a shoda slovinské-italská.

Z Terstu, 30. března. Posluchači vysokých škol vlašských konali

člověk pustne a pustne." Podíval se tak smutně na mne a tolik děkoval.

"Já toho nezasloužím," řekl, "vy jste ke mně příliš hodný, šaty jste mi ponechal, nedal trestaneckou kazajku a čepici." Pak mně ruku polbil.

Toho dne udělali hosté v knížecím hostinci sbírku pro nešťastného Pastrňáka.

"Tak jdou s Lyskou na pastvu," řekl o deváté hodině druhého dne starý dozorce k Pastrňákovi, "ale nejdou přes náměstí, dnes je zde trh na dobytek. Než by se protlačili, trvalo by to hezky dlouho."

"Já to obejdu," odpověděl Pastrňák, upíraje své modré, dobrácké oči na dozorce.

Pohnut, otvíral mu starý dozorce zadní vrátka budovy.

"Ženo," řekl k manželce o šesté hodině řezník Bouček z Jestřabi, který rád kupoval dobytek bez pasu přiváděje si pěknou kravku, "tohle zvíře koupil jsem dnes v městě za dvacet zlatých."

"Od koho?" ptala se žena.

"E, nevím, jak se ten člověk jmenuje. Už jsem ho někde viděl, má modré oči..."

Toho dne přišel Mrázek až o 10. hodině večer do hostince. Zdá se o kolik let starším. Mlčel a o 1. hodině noční vstal a promluvil tlaslavým hlasem: „Pánové, každého člověka s modrýma očima zabte..."

FEUILLETON.

Pastrňákovy modré oči.

Humoreska. Napsal Jaroslav Hašek.

Nikdo nezacházel s uvězněnými lépe, nežli starý Mrázek, dozorce vězňů okresního soudu v S...

Toho dne, kdy přijal nového vězně Pastrňáka a zapsal do seznamu vězňů: Pastrňák, 34 let starý, 6 neděl pro potulku, § 1. tul. zák., šel jako obvykle na večer do knížecího hostince.

Sedl si za stůl a seděl mlčky: „Co pak se vám stalo, ptal se pan berní, sedíte a mlčíte."

"E, prach věc špatná, odpověděl dozorce vězňů, dívaje se na tácek, na jehož obrubě vzrostl povážlivě počet čárek. S očí mu náhle vytryskla slza.

"Pro Krista Páni, snad nepláčete?" zaželelo kolem.

"E, prach věc špatná," odpověděl Mrázek, utíraje si slzu, "viděli jste, pánové, někdy modré oči?"

"Pánové," mluvil dále stisnutým hlasem, "četli jste o srně, když umírá, jak se dívá?"

Pan učitel Křížek, který, jak se vypravovalo, šel jednou na hon na rny a trefil v lese triangulační sloup, stával se nepokojným.

"Pánové," mluvil dále smutně dozorce vězňů, "takové krásné modré oči má Pastrňák. Je to mladý člověk. Dnes dostal 6 neděl pro potulku. Nešťastný člověk. Celý svůj životopis mi vypravoval, když jsem ho vedl do cely. V mládí